

ΟΛΚΑΣ

ΤΩΝ ΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΩΘΗΝΑΙ

ΤΕΥΧΟΣ 20 - ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 2011

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ-ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ 11-18 ΜΑΪΟΥ 2011

Ο Μητροπολίτης μας με την ευχή και ευλογία της Αυτου Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου μας, μετέβη με ομάδα προσκυνητών από την Κάλυμνο, την Κω και την Νίσυρο στα ευλογημένα χώματα της Καππαδοκίας, συνοδευόμενος από τον πνευματικό της Ιερας Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτη Πρόχορο Βιολέντη και τον Αρχιμανδρίτη Σεραφείμ Κοτσάνη εκ Πάτμου, από τις 11 έως τις 18 Μαΐου 2011. Πράγματι, η ιερά αυτή αποδημία, την οποία διοργάνωσε το πρακτορείο ταξιδίων «Μάγνος» από την Κάλυμνο, έφερε στην μνήμη τον προσκυνητών εκείνους τους ωραίους καιρούς που ανθούσε στα μέρη εκείνα ο Χριστιανισμός, ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία

Μπροστά του κανείς έβλεπε, όπου και αν πήγαινε, είτε στις κατακόμβες της Καππαδοκίας, είτε στους σκαλιστούς Ναούς εντός των Ιερών Βράχων, είτε στους εγκαταλελειμμένους Ναούς την σκιά των Οσίων Πατέρων, Ασκητών, Ομολογητών, Διδασκάλων της Εκκλησίας και του Γένους. Παρών ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος ο Θεολόγος, ο Γρηγόριος ο Νύσσης, οι μορφές των αγίων μητέρων Εμμέλειας, Νόννας αλλά και του Οσίου πατρός ημών Ιωάννου του Ρώσου, σελαγίζουν στα ερείπια των ορθοδόξων Ναων φέροντας στη μνήμη όλων των προσκυνητών τους ευλογημένους αιώνες δόξης και μεγαλείου για την Εκκλησία και το Γένος ημών. Ο Ναός του Αγίου Νικολάου στα Μύρα με τη μαρμαρίνη σαρκοφάγο αναμένει το μέγα αυτού εξόριστο, τον Άγιο Νικόλαο, τον Μύρων Επίσκοπο, ωσαύτως ο εγγεγραμμένος οκταγωνικός Ναός του Αποστόλου Φιλίππου, Ναός του μαρτυρίου του, με τους κίονας και πεσσούς, με το σύνθρονο και τα υπέρθυρα μαρτυρεί την ευλάβεια και τον σεβασμό της Αγίας Ισαποστόλου Ελένης, μητρός του Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Τι να πει κανείς και τι να γράφει για την Παναγία του Λιβισίου, τον Ταξιάρχη, τον Προφήτη Ηλία, την Αγία Παρασκευή και τα άλλα ιερά σεβάσματα των ορθοδόξων Χριστιανών.

Κατά τα δύο χιλιάδες επιτακόσια είκοσι χιλιόμετρα δεν βλέπει κανείς τίποτα άλλο

παρά τη δόξα και το μεγαλειο που άφησαν πίσω οι κατατρεγμένοι Έλληνες. Το εσπέρας του Σαββάτου προ της Κυριακής του Παραλύτου τελέστηκε Πατριαρχικός, Πανηγυρικός Εσπερινός στη Σινασσό στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, όπου ο Παναγιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στην χορεία των αγιοτάτων Αρχιερέων, Ιερομονάχων και Ιερέων, οι οποίοι μέχρι το 1923 είχαν αναμμένο το καντήλι της Πίστεως, το δε ποίημα της ηθοποιού Ηλιάνας, Μικρασιάτισσας από γιαγιά, συνεκίνησαν βαθύτατα το εκκλησίασμα.

Η Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στην Αραβισσό, στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Μυλοκοπής, με την οσιακή παρουσία του αρχιθύτου της κατά ανατολάς του Χριστού Εκκλησίας, Παναγιωτάτου και Οικουμενικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ.κ.

Βαρθολομαίου, θα μείνει εσαεί στη μνήμη όλων των προσκυνητών ως μνημόσυνο αιώνιον των εκείσε κεκοιμημένων αδελφών μας.

Ο Μητροπολίτης μας, στο Κας – Αντίφυλλο, με τους εκδρομείς επισκέφτηκε τον ιστορικό Ναό της Παναγίας Αντιφύλλου, ο οποίος έχει μετατραπεί σε τζαμί, και αντήλλαξε χαιρετισμό με τον σοφολογιώτατο Χότζα της περιοχής. Επίσης, ο Μητροπολίτης μας μετά των π. Προχόρου και π. Σεραφείμ και του κ. Μάγγου και της κας Νίκης

ΟΛΚΑΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπалаίας

Ιδιοκτήτης: ΙΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος

Εκδότης: Ο Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παΐσιος

Επί της ύλης: Ομάδα Ιερέων και λαϊκών

Ιστοσελίδα: www.leka.gr. Email: imkalymnou@yahoo.gr

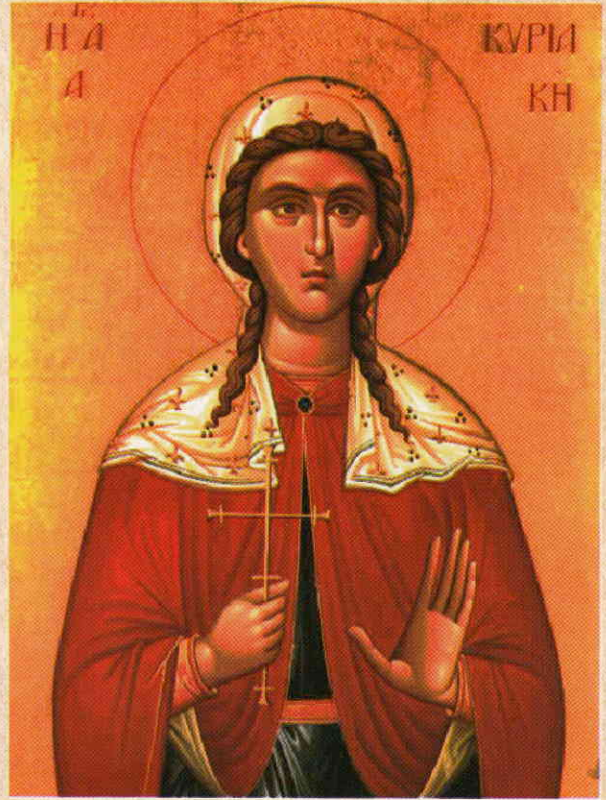
<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnou>

Εκδόσεις Δρόσος Δημήτρης τηλ.2243059440

παρέστη στην δεξίωση του Δημάρχου της Συνασσου που παρέθεσε προς τιμήν της Αυτου Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικου Πατριάρχου και της συνοδείας Αυτου.

Οι συμμετέχοντες στην ιερά αυτή αποδημία εκφράζουν απείρους ευχαριστίας στο πρακτορειο του κ. Μάγγου, το οποίο διοργάνωσε άριστα αυτή την θρησκευτική εκδρομή, και στην καλή και πάντα ευγενη ξεναγό κα Φωτεινή, η οποία με τις αρχαιολογικές γνώσεις της έφερε στη μνήμη μας τη ζωή και την πορεία εκείνων που αξιώθηκαν να ζήσουν στα άγια αυτά χώματα είτε κατά τους Ελληνιστικούς χρόνους είτε κατά τους Πρωτοχριστιανικούς, Βυζαντινούς και νεότερους χρόνους και που άφησαν ανεξίτηλη την Ελληνοθρησκευτική Ορθόδοξη σφραγίδα τους. Ας είναι η μνήμη τους αιωνία.

Αγία Κυριακή (7 Ιουλίου)

Ήταν κόρη του Δωροθέου και της Ευσεβίας. Αυτοί ήταν άτεκνοι και παρακαλούσαν το Θεό να τους δώσει παιδί. Πράγματι, ο Θεός ευδόκησε, και το χριστιανικό αυτό ζευγάρι, απέκτησε παιδί. Γεννήθηκε ημέρα Κυριακή, γι' αυτό και της έδωσαν το όνομα Κυριακή. Κατά το διωγμό του Διοκλητιανού, οι γονείς της συνεληφθησαν και μετά από ανάκριση βασανίστηκαν και αποκεφαλίστηκαν από το δούκα Ιούστο. Η δε Κυριακή παραπέμφθηκε στον Καίσαρα Μαξιμιανό, και από εκεί στον άρχοντα Βιθυνίας

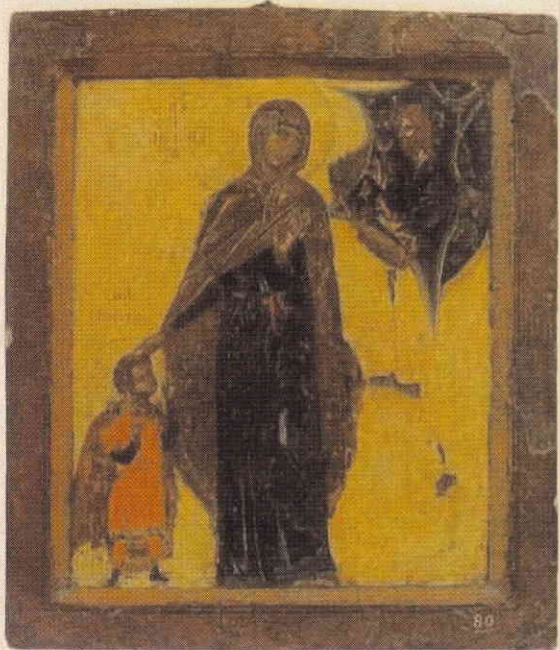
Ιλαριανό, ο οποίος της υπενθύμισε ότι η ομορφιά της είναι για απολαύσεις και όχι για βασανιστήρια. Τότε η παρθένος κόρη του απάντησε: "Ούτε στη νεότητα μου, ούτε στην ομορφιά μου δίνω την παραμικρή προσοχή. Και τα λαμπρότερα από τα επίγεια πράγματα είναι προσωρινά, όπως τα άνθη και κούφια, όπως οι σκιές. Σήμερα, έπαρχε, είμαι όμορφη, αύριο μια άσχημη γριά.

Να κάνω, λοιπόν, κέντρο της ζωής μου την ομορφιά μου; Την αξία της, όμως, τη γνώρισα στις ρυτίδες, που την περιμένουν και στον τάφο που την καλεί. Νόμισες, λοιπόν, ότι θα κάνω την τερατώδη ανοησία, να χάσω την αιώνια λαμπρότητα για να μείνω λίγο περισσότερο στη γη; Γι' αυτό στο ξαναλέω, έπαρχε: είμαι και θα είμαι στη ζωή και στο θάνατο χριστιανή". Εξοργισμένος ο Ιλαριανός, σκληρά τη βασάνισε και διέταξε να την αποκεφαλίσουν. Άλλα πριν πέσει η σπάθη, προσευχόμενη παρέδωσε το πνεύμα της στον Κύριο.

Ο Άγιος Κήρυκος και η μητέρα του Ιουλίττα (15 Ιουλίου)

Η Αγία Ιουλίττα, έζησε κατά την εποχή του αυτοκράτορα Διοκλητιανού. Καταγόταν από το Ικόνιο της Μικράς Ασίας. Επειδή όμως τότε κυριαρχούσε ο διωγμός κατά των χριστιανών, πήρε το γιο της τον Κήρυκο και πήγε στην Σελεύκεια και στην συνέχεια στην Τασό. Αλλά και εκεί συνάντησε την ίδια κατάσταση. Στην Τασό συνελήφθη από τον ηγεμόνα, τον Αλέξανδρο, ο οποίος την υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια μπροστά στο παιδί της. Στην συνέχεια προσπάθησε να φέρει με το μέρος του τον μικρό, το παιδάκι όμως δεν δεχόταν και μάλιστα αφού επικαλέστηκε το όνομα του Χριστού, έδωσε μία δυνατή κλωτσιά στην κοιλιά του ηγεμόνα. Αυτός εξοργίστηκε τόσο πού το πέταξε από τα σκαλιά σπάζοντας το κρανίο του μικρού Κήρυκου. Μ' αυτόν τον τρόπο έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου ο μικρός Κήρυκος. Η δε μητέρα του μετά από λίγο, αφού υπεβλήθη σε πολλά και φρικτά βασανιστήρια, παρέδωσε το πνεύμα της στον Χριστό.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Γράφει ο μοναχός Μωυσής, Ἁγιορείτης

Η ελληνική νεολαία σήμερα μπορεί να έχει διάφορα τρωτά. Να φοβάται τον πολύ μόχθο, να αδιαφορεί για ουσιαστικά θέματα, να απορρίπτει δίχως έρευνα σοβαρά νοήματα, να παρασύρεται εύκολα από επιπόλαιες ιδέες. Από την άλλη όμως διατηρεί μεγάλη δίψα για την αλήθεια, μία αναζήτηση για τη γνησιότητα, έχει καλές ευαισθησίες, έναν ώραίο αυθορμητισμό, ευφυΐα, αυταπάρνηση και ανθρωπιά. Έχει μία επιφύλαξη για την εκκλησία, πού τη συνδυάζει με λάθη εκπροσώπων της... Τόν πατριωτισμό σαν να τον φοβάται ύστερα από τὰ αντιρατσιστικά κηρύγματα κάποιων μοντέρνων απάτριδων. Είρωνεύεται τούς πολιτικούς πού έδωσαν αρκετά επιχειρήματα αναξιοτήτας και φαυλότητας, αλλά δυστυχώς και την πολιτική. Δεν την εμπνέει τὸ ἱερό παρελθόν και τὴ φοβίζεται αρκετά τὸ μέλλον. Σὲ πολλά εἶναι δικαιολογημένη ἡ στάση τῶν παιδιῶν μας, ἀφοῦ γνώρισαν τὴν ὑποκρισία τῶν μεγάλων πού δὲν τηροῦσαν αὐτὰ πού φώναζαν. Δεν με δυσκολεύουν τὰ ὅποια ἐρωτήματα τῶν νέων, ἀλλὰ ἡ ἀπὸ ἀδιαφορία σιωπὴ τους. Θὰ μπορούσα νὰ βοηθήσω, νὰ συνδράμω στὴν ἔρευνα, στὸν ἔλεγχο, στὴν ἀποκάλυψη, στὴ διαφώτιση. Ὁ προβληματισμός δὲν εἶναι κακός, ἡ ἀγωνία εἶναι καλὴ ὅταν κινεῖται ἀπὸ.... ἐνδιαφέρον γιὰ μάθηση και λύση ἀποριῶν. Εἶναι συμπαθῆ τὰ νεανικά πρόσωπα με τὰ σπινθηροβόλα μάτια και τὴς καλοδιάθετες ἐνστάσεις ἀπὸ διάφορες δουλικές, φοβισμένες, ἄβουλες και κακομοίρικες στάσεις. Ὁ καλοπροαίρετος μελετητὴς και γνήσιος ἀναζητητὴς τῆς ἀλήθειας σίγουρα θὰ βρεῖ φῶς, διέξοδο, πληροφορία, ἀναψυχὴ και ἀνάταση. Μερικοὶ δὲν θέλουν πολλὰ-πολλὰ, δὲν ἔχουν ὑψηλὰ

ένδιαφέροντα, μένουν στο χουζούρι, στο βόλεμα, στο νεσκαφέ, στο “πέρα βρέχει”, δέν θέλουν νά βγάλουν κανένα φίδι από την τρύπα. Αυτό βέβαια δέν ισχύει μόνο για όρισμένους νέους μας. Δέν εἶναι λίγοι πού μαθαίνουν σέ ὄλη τους τή ζωή ἔτσι, κατηγορώντας μόνο τούς ἄλλους καί τή σκάρτη κοινωνία.

Ψάχνουν συνεχῶς νά βροῦν προσήματα καί ἄλλοθι γιά νά δικαιολογοῦν τήν ἀπρεπή κατάστασή τους.

Ἡ δυναμική ἐξανάσταση ἀπό τή φτήνια καί τή μιζέρια μίας ἀνούσιας καθημερινότητας, μίας ἀνέραστης χαμοζωῆς, μίας πολύχρονης, κουραστικῆς καί φθοροποιοῦ ρουτίνας, θέλει ἀποφασιστικότητα, ἀμεσότητα καί τολμηρότητα. Ἐπανάσταση δέν εἶναι νά ρίχνεις μολότοφ, νά σπᾶς βιτρίνες καί νά καῖς αὐτοκίνητα, ἀλλά προσωπική ρήξη μέ τόν κακὸ καί ἐμπαθῆ ἑαυτοῦ σου, συντριβῆ τοῦ προσωπείου σου, ἀπέκδυση τῆς μάσκας, ἀναλογισμοῦ εὐθύνης καί ὑποχρεώσεων. Εὐκόλο εἶναι νά εἶσαι ἀπιστος, ἄθεος, ἀνεξέλεγκτος. Δύσκολο ἀρκετὰ εἶναι νά εἶσαι ὑπεύθυνος Χριστιανός, ἀληθινός πιστός, γνήσιος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Ὁ σπουδαῖος δανὸς φιλόσοφος Κίρκεγκαρντ λέγει χαρακτηριστικά: “Ὅπως τὸ βέλος τοῦ καλοῦ σκοπευτῆ, ὅταν φεύγει ἀπὸ τὴ φαρέτρα, δέν μπορεῖ νά ἡσυχάσει πρὶν φθάσει στὸν σκοπὸ του, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μέ μόνη κατεύθυνση πρὸς τὸν Θεὸ καὶ δέν μπορεῖ νά ἡσυχάσει ἂν δέν βρεθεῖ κοντὰ τού”. Ἐνας χριστιανὸς νέος ἔχει ἐμπνευσμένο ὄραμα, θεῖο σκοπὸ, ὑψηλὸ στόχο, νοηματισμένη ζωή. Δέν πτοεῖται καὶ δέν ἀπογοητεύεται εὐκόλα. Δέν παρασύρεται ἀπὸ τὴν παράλογη ἡδονὴ καὶ τὴ σκοτεινὴ διαφθορά. Ἀντιστέκεται στὰ ἀντίθετα καὶ δαιμονοκίνητα πάθη. Ἐπιθυμεῖ καὶ ἀγωνίζεται γιά τὶς ἀρετές. Ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν τιμιότητα, τὴν εἰλικρίνεια, τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴ σεμνότητα, τὴ σοβαρότητα καὶ τὴ

μετριότητα. Ἐχει λιγότερα ὑλικά κέρδη, ἀλλὰ ἔχει εἰρηνικὴ συνείδηση, καρδιακὴ χαρὰ καὶ ψυχικὴ ἀγαλλίαση. Δέν πάσχει ἀπὸ ἐνοχές, ἐφιάλτες, μίση, ζήλιες, κακίες, ἔχθρες, διαβολές καὶ πονηρίες. Τὰ ἔτη τῆς νεότητος, ἂν κυριευτοῦν ἀπὸ ψυχικὰ κενά, θὰ ταλαιπωρήσουν τὴν κατοπινὴ ζωή. Ἐντονες ψυχολογικὲς διαταραχὲς δημιουργοῦν νέες φοβίες μειονεξίες, πλήξη, μοναξιά, ἀκόμη καὶ μελαγχολία. Μία ζωὴ δίχως ἦθος, ἠθικὴ, φραγμὸ καὶ κανέναν περιορισμὸ θεωρεῖται ἐλεύθερη, ἀλλὰ τελικὰ σκλαβώνει, καὶ ἡ ἄφθονη ἡδονὴ χαρίζει περισσὴ ὀδύνη. Τὸ πιὸ λυπηρὸ εἶναι μερικοὶ νά ἐπιβουλεύονται ἢ νά ἐκμεταλλεύονται τὰ ὄνειρα τῶν παιδιῶν μας. Στὰ περισσότερα παιδιά ὑπάρχει μέσα τους ἡ ἐπαναστατικὴ ἢ τὰση γιά ἀλλαγές, σημαντικὲς καθὼς λέγουν. Ἡ ἀναθεώρηση καὶ ἡ μετατροπὴ πιστεύουν γιά κάτι καλύτερο. Αὐτὸ δέν εἶναι καθόλου κακὸ. Οἱ μεγάλοι ὁμως θέλουν τὰ παιδιά τούς πιστὴ καὶ ἀκριβῆ συνέχειά τους, προέκταση τοῦ ἐγὼ τους, πειθήνια καὶ ὑπάκουα ὄργανά τους. Γι’ αὐτὸ ὑπάρχει μία ὀργανωμένη προσπάθεια πρὸς ἀποχαίνωση τῆς νεολαίας. Τὴν καθιστοῦν εὐάλωτη μέ τὶς νέες ιδέες, τὰ ναρκωτικά, τὰ ποτά, τὸν τρόπο διασκεδάσεως, τὰ τραγικὰ ἐπεισόδια στὰ γήπεδα καὶ στίς συναυλίες. Οἱ νέοι καλοῦνται νά ἀποκτήσουν ἀντιστασιακὸ πνεῦμα καὶ σταθερὸ φρόνημα πρὸς καθετὶ ἀνίερο, ἄσχημο, βρομερὸ, ψεύτικο, πρόστυχο καὶ σάπιο. Τὰ νιάτα εἶναι πλασμένα γιά τὸν ἥρωισμό, ἔλεγε ὁ Κλοντέλ. Ἀξίζει στὴν ἑλληνικὴ νεολαία μία καλύτερη τύχη, μία γενναιότερη στάση, μία μεγαλύτερη ἀγωνιστικὴτητα. Μὴν παρασυρθεῖ ἀπὸ ἐπιτήδειους, πού θὰ τὴν ξεγελάσουν καὶ θὰ τὴν ἀπογοητεύσουν. Οἱ συζητήσεις μου συχνὰ στὸ Ἅγιον Ὄρος μέ νέους μου δίνουν μία χαρὰ καὶ μία ἐλπίδα, πού μέ κάνει νά συγκινοῦμαι, ἀλήθεια, βαθύτατα.

**Ανατύπωση ἀπὸ Ἐφημερίδα Μακεδονία
τῆς 29/5/2011**

Συχνές
Ερωτήσεις

ΤΑ ΤΑΜΑΤΑ

Πολύ συνηθισμένο στη ζωή των Χριστιανών είναι το τάξιμο, δηλαδή η υπόσχεση μιας προσφοράς στο Θεό ή στη Θεοτόκο ή σε κάποιον Άγιο, ως έκφραση ευλάβειας και ευχαριστιών. Το τάξιμο είναι ευλαβής και ωφέλιμη θρησκευτική εκδήλωση, πού τη συναντάμε και στους αρχαίους Έλληνες και Εβραίους. Στην Αγ. Γραφή αναφέρονται διάφορα τάματα (Γένεσις κη' 20-22, Δευτερονόμιον κγ' 22-24, Κριταί ια' 30-40, Εκκλησιαστής ε' 4, Πράξεις ιη' 18, κα' 18-24), γι' αυτό και διατηρήθηκαν και από τον Χριστιανισμό... Όμως και στο θέμα τούτο γίνονται πολλές παρανοήσεις από τους Χριστιανούς και επικρατούν πλάνες, πού απομακρύνουν από το αληθινό νόημα του τάματος και αντί να ωφελούν βλάπτουν όσους το χρησιμοποιούν. Θα αναφέρω σήμερα μερικές.

1. Ορισμένοι νομίζουν ότι ο Θεός ή οι Άγιοι μας κάνουν αυτό πού θέλουμε μόνον αν τους τάξουμε κάτι. Έτσι σε δύσκολες περιστάσεις ακούεται από πολλούς η σύσταση στους κινδυνεύοντας:

«τάξε, τάξε κάτι στην Παναγία ή στον Άγιο...». Αυτό είναι λάθος. Γιατί ούτε τα υλικά μας αγαθά χρειάζονται οι Άγιοι, ούτε περιμένουν να τους τάξουμε, για να ακούσουν τις προσευχές μας. «Αιτείτε και δοθήσεται υμίν' πάς γαρ ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και τω κρούοντι ανοιγήσεται», μας έχει υποσχεθεί ο Κύριος (Ματθαίου ζ' 7-8). Αρκεί να υπάρχει θερμή πίστη, καθαρή καρδιά, χριστιανική ζωή και τα ζητούμενα να είναι προς το πνευματικό μας συμφέρον.

2. Άλλοι νομίζουν ότι με το τάμα τους είναι δυνατόν να κάνουν βοηθούς τους Αγίους ακόμη και στη διάπραξη του κακού. Έτσι γράφηκε στις εφημερίδες ότι ο γνωστός ληστής Βενάρδος πρίν να προβεί στο εγχείρημα της ληστείας της Τράπεζας, πήγε στην Αίγινα και έταξε στον άγιο Νεκτάριο για την επιτυχία του! Άλλος ληστής (1977), έκρυψε τα κλοπιμαία χρήματα σε... εξωκλήσι του αγίου Ιωάννη και έταξε στον Άγιο να ανακαινίσει το εκκλησάκι του, αν τον βοηθήσει να μη συλληφθεί. Άλλος παρακάλεσε τον άγιο Νικόλαο να κερδίσει στα χαρτιά την Πρωτοχρονιά και του έταξε να φέρει χρυσό το «10 το καλό». Μια άλλη χριστιανή έταξε στον Άγιο Νικόλαο λαμπάδα σαν το μπόϊ της, αν την βοηθούσε να μη γυρίσει στο σπίτι του ζωντανός κάποιος ναυτικός, πού είχε ατιμάσει την κόρη της και δεν ήθελε να την παντρευθεί! Πρόκειται για τάματα αντίθετα προς τη χριστιανική μας πίστη.

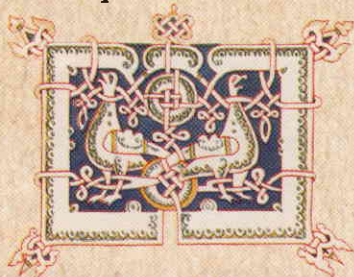
3. Πολλά τάματα επίσης γίνονται κατά τον έξης τύπο: «Αγία μου Παρασκευή, κάνε με καλά και θα σου φέρω ένα χρυσό καντήλι». Ή «Θεέ μου, βοήθησε με στις εξετάσεις μου και θα σου φέρω...». Δηλαδή με αυτού του είδους τα τάματα σαν να γίνεται ένα παζάρεμα με το Θεό. Του λέμε' δώσε μου για να σου δώσω. Έτσι υποβιβάζουμε τον Θεό αλλά και την προσωπικότητα του ανθρώπου. Συγχρόνως όμως φανερώνουμε και την ολιγοπιστία μας.

4. Ακόμη άλλα τάματα προκαλούν στους ανθρώπους δυσκολίες και ψυχικά τραύματα, επειδή γίνονται απερίσκεπτα και χωρίς πνευματικότητα. Έτσι τάζει χριστιανή να βγει για έρανο, «διακονιά», σε 10 χωριά υπέρ κάποιου ιερού σκοπού. Όταν όμως αρχίζει το τάμα της, την σταματάει η Αστυνομία, γιατί απαγορεύεται ο έρανος άνευ αδείας. Άλλη τάζει ένα μεγάλο χρηματικό ποσό, πού δυσκολεύεται έπειτα να το συγκεντρώσει. Μια τρίτη τάζει στον πολιούχο της Ζακύνθου να γεννηθεί καλά το παιδί της και να το ονομάσει στο βάπτισμα Διονύσιο. Όταν έλθει ο καιρός όμως, στο σπίτι γίνεται σκοτωμός, γιατί ο πεθερός επιμένει να δώσουν στο παιδί το δικό του όνομα, πού είναι Γιάννης. Γι' αυτό χρειάζεται προσοχή στα τάματα μας. Εμείς πνευματικά κυρίως τάματα ας κάνουμε. Τάματα πού να μας βοηθούν στην καθαρότητα της ψυχής μας και στον αγιασμό του βίου μας. Γιατί «Πνεύμα ο Θεός, και τους προσκυνώντας αυτόν εν πνεύματι και αλήθεια δει προσκυνείν» (Ιωάννου δ' 24).

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει χαρακτηριστικά: «Ου γαρ χρυσοχοείον, ουδέ αργυροχοείον εστίη η Εκκλησία, αλλά πανήγυρις αγγέλων' διό ψυχών ημίν δει' και γαρ δη ταύτα δια τας ψυχάς προσίεται ο Θεός... Μάθωμεν τóινυν φιλοσοφείν, και τον Χριστόν τιμάν ως αυτός βούλεται' τω γαρ τιμωμένω τιμή ηδίστη, ην αυτός θέλει, ουχ ην ημείς νομίζομεν» (ΒΕΠ, 66, σελ. 388).

**Πηγή: «Πλάνες και η Αλήθεια»
του Γερμανού Παρασκευοπούλου,
Μητροπολίτου Ηλείας –
Εκδ. Αποστολική Διακονία**

Το θαύμα της Πόρνης

Μία πονεμένη χήρα μάνα βρίσκεται σ' ένα νοσοκομείο με τό δίχρονο παιδάκι της νά χαροπαλεύει από λευχαιμία. Ό πόνος τής είναι μεγάλος, διότι ήδη έχει χάσει άλλα δύο παιδιά, και τώρα έβλεπε νά τής φεύγει και τό τελευταίο, τρίτο βλαστάρι της. Όσο περνούσαν οί ώρες, τόσο και πίο πολύ μεγάλωνε ή απελπισία της. Ήταν ήδη 2:00 μετά τά μεσάνυχτα, όταν όλως έκτάκτως πέρασε από τό θάλαμο ό διευθυντής του τμήματος, νά δει ένα διπλανό κοριτσάκι "επί πληρωμή" και από παρόρμησι πρόσεξε και τό δίχρονο παιδάκι τής χαροκαμένης εκείνης μάνας. Τό εξέτασε και τής είπε: Λυπάμαι πολύ κυρία μου. Πάρε τό παιδάκι σου και φύγε τώρα, γιά νά πεθάνη τουλάχιστον στην άγκαλιά σου και στό σπίτι σου. Σάν τό άκουσε αυτό ή δύστυχη μάνα από τό στόμα του γιατρού, μέ λυγμούς, τύλιξε τό παιδάκι της μέ μία κουβερτούλα, τό έσφιξε στην άγκαλιά της και έφυγε τρέχοντας. Βγήκε στό δρόμο... Παντού επικρατούσε έρημιά και ήσυχία. Τίποτα δέν κυκλοφορούσε.

Σέ μία στροφή του δρόμου, βλέπει ξαφνικά μπροστά τής μία νεαρή σχετικά γυναίκα, περίπου 30 ετών. Μόλις είχε τελειώσει τή <<δουλειά της>>, ήταν πόρνη.

Μόλις έφθασε ή μάνα μπροστά της, τήν σταμάτησε και τής έβαλε μέ βία τό παιδάκι τής μέσα στην άγκαλιά της. Ταυτόχρονα, έπесе στά πόδια της και φώναξε: Σώσε τό παιδί μου! Σώσε τό παιδί μουσουςου!!! Τά έχασε αυτή! Πόρνη ήταν, άμαρτωλή ήταν, βυθισμένη στό βούρκο τής άκολασίας! Τί νά κάνει; Στά πόδια τής μία μάνα, στά χέρια τής ένα παιδί πού έσβηνε. Τό είδε ότι έσβηνε. Σήκωσε τά μάτια της στόν ουρανό και είπε μέ δυνατή φωνή: Τί προσευχή νά κάνω τώρα Θεέ μου; Έγώ είμαι άμαρτωλή, έγώ είμαι πόρνη! Τώρα μόλις <<τελείωσα>> τήν δουλειά μου.

“Αν δέν μ’ άκουΰς έμένα –καί δέν θά μέ άκούσεις, βέβαια, γιατί είμαι άμαρτωλή- άκουσε τουλάχιστον αυτή τή πονεμένη μάνα.

Έκείνη τή στιγμή έγινε τό θαΰμα!!! Κατέβηκε ένα φώς από τόν ουρανό και τό παιδί άνοιξε τά ματάκια του, φώναξε <<μανούλα μου!>>

κι άπλωσε τά χεράκια του άγκαλιάζοντας τή πόρνη, γιατί νόμισε ότι αυτή ήταν ή μανούλα του. Πάρ’ τό τής είπε. Ό Θεός έκανε τό θαΰμα Του! Ό Θεός άκουσε τή προσευχή μίας άμαρτωλής, μίας πόρνης και όχι τής μάνας! Αυτό συντάραξε τά λιμνάζοντα “νερά” στη ψυχή τής άμαρτωλής γυναίκας, ώστε μέ συντριβή και μετάνοια, και μέ έξομολόγηση, όριστικά πλέον άλλαξε τό σκοτάδι τής άμαρτίας μέ τή νέα έν Χριστώ ζωή. Δόξα στό Όνομά σου, Κύριε!

Πηγή: π. Στεφάνου Άναγνωστόπουλου, «Πνευματικές διαδρομές στους μακαρισμούς».

ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ " ΜΕΝΝΟΝΙΤΩΝ "

(Π. Στέφανος Κατές Ιεροκήρυκας Ι.Μ)

Οι Μεννονίτες αποτελούν τη βασικότερη Ομολογία των Αναβαπτιστών . Οι Αναβαπτιστές εμφανίστηκαν τον 15 αι. στη Ευρώπη μετά τη Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση για την επιστροφή στην απλότητα της πρώτης χριστιανικής εκκλησίας! Ονομάστηκαν έτσι διότι απορρίπτουν το

νηπιοβαπτισμό και αναβαπτίζουν όσους προσέρχονται στην αίρεση τους . Οι Μεννονίτες οφείλουν την ονομασία τους στον Ολλανδό πρώην Ρωμαιοκαθολικό ιερέα - Θεολόγο Μέννο Σίμονς (1496-1561) υπό την ηγεσία του οποίου ενώθηκαν και ο οποίος έγινε ο κύριος οργανωτής της κίνησης .

Οι συνεχιζόμενοι διωγμοί συνετέλεσαν στη μεγαλύτερη διασπορά των οπαδών της κίνησης στην Πολωνία και στη Ρωσία. Κατά τον ΙΖ' αιώνα έφθασαν στην Αμερική. Αργότερα το 1925 οι σημαντικότερες ομάδες ενώθηκαν στο «Παγκόσμιο Μεννονιτικό Συμβούλιο» και οι οπαδοί υπολογίζονται σε 1,5 εκατ. σε μεγάλες και μικρές κοινότητες σε 51 χώρες ανα τον κόσμο.

Από τους Μεννονίτες προέρχονται οι Άμις και οι Χουτερίτες αντίθετα η Αναβαπτιστική Ομολογία των Αδελφών (π.χ. Αρχέγονοι Αδελφοί) ανήκουν σε άλλο Αναβαπτιστικό ρεύμα.

Γενικά είναι συντηρητικοί Χριστιανοί ,απλή ομιλία, απλή ένδυση, χωρισμό από τον κόσμο, και ειρηνισμό
ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ

Οι Μεννονίτες διακηρύττουν πως η χριστιανική κοινότητα πρέπει να εφαρμόζει τις επιταγές του ευαγγελίου και να στηρίζεται στον εαυτό της και όχι στη κρατική εξουσία. Πρωταρχική σημασία για τις Μεννονιτικές κοινότητες έχει η επί του όρους ομιλία του Κυρίου. Η κίνηση θεωρεί την αγία Γραφή πηγή πίστης και ζωής.

Όμως η Γραφή, λέγει, είναι «καθ' εαυτήν» νεκρό γράμμα και μπορεί να κατανοηθεί πνευματικά μόνο από τον «φωτισμένο» από το Άγιο Πνεύμα (αντίληψη και πολλών Πεντηκοστιανών και Ευαγγελικών αιρέσεων) .

Μερικές Μεννονιτικές ομάδες απορρίπτουν τελείως τη στρατιωτική θητεία, άλλες δέχονται βοηθητικές υπηρεσίες στο στρατό. Στη δική τους στάση οφείλεται η κατοχύρωση του δικαιώματος της άρνησης της στρατιωτικής υπηρεσίας για λόγους θρησκευτικής συνείδησης το οποίο συναντάμε σήμερα και σε άλλες αιρετικές ομάδες όπως οι χιλιαστές κ.α. ➔

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Οι αποφάσεις λαμβάνονται από τα «Εθνικά Συμβούλια» και εγκρίνονται από την κοινότητα.

Σε κοινοτικό επίπεδο υπάρχουν «επίσκοποι», «ποιμένες», «διάκονοι» και δίδεται μεγάλη σημασία στην πειθαρχία, που στηρίζεται στο «αξίωμα των κλειδιών». Η πειθαρχία αυτή αποβλέπει στη διατήρηση της αγιότητας της κοινότητας.

Γενικά δεν ενδιαφέρονται τόσο για Θεολογία, μυστήρια ή Θεία Λειτουργία (χωρίς βέβαια να τα απορρίπτουν) αλλά θεωρούν ότι το βασικότερο όλων είναι να ζει κανείς αγία ζωή σύμφωνα με τις αρχές της Καινής Διαθήκης.

Θεωρούν ότι ο βάπτισμα είναι απλώς μία εξωτερική μαρτυρία ανάλογης εσωτερικής κατάστασης, που υπάρχει πριν από το βάπτισμα χωρίς να έχει σωτηριολογική σημασία· είναι μόνο εξωτερικό σημείο ότι κάποιος έχει βιώσει την αναγέννηση με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Ο νηπιοβαπτισμός, όπως είπαμε, απορρίπτεται.

Όμως μερικές κοινότητες έχουν ιδιαίτερη τελετή για τα παιδιά, που σημαίνει «προσφορά» και ευλογία των παιδιών.

Η Θεία ευχαριστία αποτελεί δείπνο ανάμνησης του πάθους του Χριστού και κοινωνία πίστης και αγάπης. Αλλά και στο σημείο αυτό υπάρχουν διαφορές μεταξύ των κοινοτήτων. Μερικές υπογραμμίζουν τη συμβολική σημασία της ευχαριστίας. Άλλες αναφέρουν πως στην ευχαριστία, «με τα ορατά σημεία», λαμβάνουμε τον Χριστό και με θαυμαστό τρόπο «τρεφόμεθα με τη σάρκα Του και το αίμα Του». Σε πολλές κοινότητες η ευχαριστία συνδέεται με το νίψιμο των ποδών, σαν εκδήλωση ταπείνωσης.

Η Ομολογία της Dorecht εισήγαγε μάλιστα ιδιαίτερη λειτουργική πράξη, που τηρείται αυστηρά.

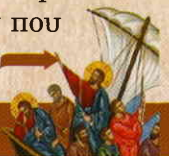
Ως χριστιανικός γάμος αναγνωρίζεται μόνο ο γάμος μεταξύ αναγεννημένων εν Αγίω Πνεύματι και το διαζύγιο απαγορεύεται αυστηρά στους Μεννονίτες.

Η Παναγιά το πέλαγο
κρατούσε στην ποδιά της
Τη Σίκινο την Αμοργό
και τ' άλλα τα παιδιά της.
Από την άκρη του καιρού
και πίσω απ' τους χειμώνες
Άκουγα σφύριζε η μπουρού
κι έβγαιναν οι Γοργόνες.
Κι εγώ μέσα στους αχινούς
στις γούβες στ' αρμυρίκια
Σαν τους παλιούς θαλασσιούς
ρωτούσα τα τζιτζίκια:

Ε σεις τζιτζίκια μου άγγελοι
για σας κι η ώρα η καλή
Ο βασιλιάς ο Ήλιος ζει;
κι 'όλ' αποκρίνονταν μαζί:
-Ζει ζει ζει ζει ζει ζει ζει.

Τα τζιτζίκια, Οδυσσεάς Ελύτης

Κάθε εποχή του χρόνου σου δίνει κίνητρα για να θεολογήσεις. Όχι όμως να θεολογήσεις ψυχρά όπως οι σπουδαίοι στις αίθουσες της ακαδημίας, αλλά καρδιακά, σαν προσευχή στον Πλάστη για τις ανέκφραστες χαρές που σου δίνει. Αυτή είναι μια πράξη καθαρά ποιητική. Ο,τιδήποτε βλέπουμε και αισθανόμαστε δεν είναι κατ'ανάγκη πεζή πραγματικότητα. Ευλογημένη είναι αυτή η ποίηση που δεν σκοτώνει με τον γραπτό λόγο και τα σχήματα το αίσθημα. Αυτή που νιώθει κανείς μόνο μέσα του και δεν εξαϋλώνεται, ούτε αποδυναμώνεται, ούτε προστυχαίνει όταν μπαίνει στο χαρτί. Οι έλληνες ποιητές όπως ο Ελύτης κατάφεραν μόνον ίσως να ξεπεράσουν αυτή την αδυναμία γιατί ανασαιναν όχι μόνο το Αιγαίο και την Ελλάδα, αλλά και κατάφεραν να διαισθάνονται την ύπαρξη ενός μυστικού αρχετύπου τους: την ομορφιά της ψυχής του κόσμου που πηγάζει από την ανάμνηση του

παραδείσου.

Φυσικά, ανάμεσα στις εποχές τα σκήπτρα κρατά η άνοιξη με την ανάσταση και τον οργανισμό της ζωής που φαίνεται να υπερτερεί από τον παρεξηγημένο χειμώνα της προσδοκίας και το μελαγχολικό φθινόπωρο της συγκομιδής αλλά και της αγωνίας.

Το έαρ ανταγωνίζεται μόνο το θέρος, αν δεν το υπερβαίνει κιόλας.

Το θέρος της δόξας.

Τώρα που όλη γη πανηγυρίζει, η θάλασσα αστράφτει, ο ήλιος κυριαρχεί και οι οπώρες μας τρέφουν με δροσιά και γλύκα, τώρα που η γη έχει φτάσει στον προορισμό της και είναι η ώρα του απογείου της.

Το θέρος είναι στολισμένο με τις μνήμες των μαρτύρων. Είναι η ώρα όχι μόνο του φυσικού αλλά και του εσχατολογικού θέρους.

Τέτοια απόκρυφα μηνύματα σου στέλνει η κρυστάλλινη ατμόσφαιρα που είναι καθαρά αποκαλυπτική γιατί είναι η εικόνα του μέλλοντος.

Ναι, είναι η ώρα δηλ η εποχή που πανηγυρίζονται και γιορτάζουν οι περισσότεροι μάρτυρες.

Το θέρος που ξεκινά με τον φωτισμό των εργατών - δηλ την πεντηκοστή- και τελειώνει με την συγκομιδή της βασιλείας δηλ την δόξα των συνθριαμβευτών.

Οι μεγάλες μέρες του θέρους είναι εικόνα της ατελεύτητης βασιλείας.

Η φθίση της ημέρας στο θερινό ηλιοστάσιο παράλληλα χτυπά το καμπανάκι της έσχατης ώρας.

Η ώρα του τέλους πλησιάζει.

Είναι τα πάντα σε φυσική και υπερφυσική αντιδιαστολή με το χειμερινό ηλιοστάσιο της πρώτης Επιφάνειας του Χριστού.

Θαρρείς πώς όλες οι εποχές δουλεύουν και υπάρχουν γι' αυτό το θέρος.

Το φθινόπωρο με τις άγονες μέρες και νύχτες όπου η γη σπείρεται για να ανθίσει κάποτε, όπως εμείς

με την θυσία και την δόξα της Ζωής που διώχνει τα σκοτάδια και κατανικά τον θάνατο.

Και τέλος, το πλήρωμα όλων το θέρος, όπου αποδίδονται οι καρποί της εαρινής ζωηφορίας και δοξάζονται και τα άχρηστα εις πυρ βάλλονται και καίγονται. Το φώς αυτού του θέρους είναι η κορυφή της δόξας, της κρίσης, της ζωής.

Το θέρος καταγγέλει και κηρύττει πως τελικά ο Βασιλιάς ο Ήλιος ζει. Μας φανερώνει ξεκάθαρα πώς Αυτός που "εποίησε πάντα τα ωραία της γης", αφήνει ανοικτά στα μάτια αξίων και αναξίων, έτσι αδιάκριτα, τα παράθυρα της βασιλείας του.

Η ελληνική θάλασσα, λές, πώς υπάρχει μόνο για να δίνει ζωντανή σάρκα και υπόσταση, στο ψαλμικό εκείνο «Αύτη η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος», ενώ κατά το μυστικόν εκείνο και κατασκευτικό του κυρ Φώτη Κόντογλου, ο αιγαιοπελαγίτικος ήλιος στο βασίλειμα του, ενέπνευσε τον προφητάνακτα να

Το αλφαβητάρι της αρετής Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου

Ά ρχιζε πάντα απ' το Θεό και πάντα
τελείωνε μαζί του

Β ίου το κέρδος είν' αυτό: τη μέρα σου καλά
να τελειώνεις

Γ νώριζε όλα τα καλά έργα των δικαίων

Δ εινόν το να πεινάει κανείς, μα φοβερότερος
ο πλούτος ο παράνομος

Ε υεργετείς; Μάθε λοιπόν πως το Θεό
μιμείσαι.

Ζ ήτα απ' το Θεό να σου είναι σπλαχνικός,
σαν όμως εύσπλαχνος είσαι και εσύ

Η σάρκα η ανθρώπινη να συγκρατείται
πρέπει και να δαμάζεται γερά

Θ υμό χαλίνωνε, μη πέσεις έξω από τη
λογική

Ί σια ψηλά το βλέμμα σου, στη γλώσσα να
'χεις μέτρο

Κ λειδί στ' αυτιά να βρίσκεται, το γέλιο
σου να 'ναι σεμνό

Λ υχνάρι να πορεύεται η λογική μπροστά
από κάθε σου έργο

Μ η σου γλυστράει κάτω απ' ότι φαίνεται,
εκείνο που υπάρχει

γράψει το « Ο Κύριος εβασίλευσεν,
ευπρέπειαν ενεδύσατο» και τον συντάκτη
του εσπερινού να το εντάξει στα ιερά
τροπάρια του.

Στου ιερού την κόγχη, όρθρον,
καταμεσήμερο ή ηλιοβασίλεμα, δεσπόζει
αυτός ο άπλετος ήλιος πού πηγάζει λές
από την καρδιά του Ζώντος και Ακτίστου
Ηλίου, ενώ η βοτάνη της γης μωσχοβολά
το ριγανάτο της θυμίαμα προς τον
«Ζωγράφον των ανθέων». Στεφανηφόρες
είναι οι ημέρες του θέρους με στάχυα
πνευματικής συγκομιδής και οπώρες
έργων αγαθών, ενώ ο καύσων και ο
κάματος της ημέρας, εικόνα ραθυμίας και
ηδονής θανατηφόρου για τους αμελείς και
αμυήτους, δεν είναι παρά μια ζωντανή
σκάλα ,αναβαθμοί νοητοί πού
υπομνηματίζουν γλαφυρά την αξία του
αγώνα, της πάλης και την δι' αυτών
τελείωση.

Και στην κορυφή στέκεται λαμπροφόρος,
ο μεταμορφωμένος, ο Δεσπότης Χριστός
του θαβρωείου Αυγούστου.

Το θέρος τελειώνει με την τιμή αυτής που
συγκροτεί όλη την εικόνα της Εκκλησίας:
την τιμή της Θεοτόκου.

Η Κοίμηση της Ζωής δεν είναι ξένη για
την θερινή χαρά. Είναι η πανηγυρική
έξοδος της ζωής προς το αληθινό και
αιώνιο θέρος.

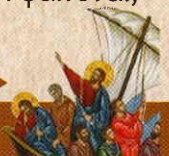
Είναι ο Δεκαπενταύγουστος όχι του
θρήνου αλλά της χαράς. Πάσχα θερινό και
πασχάλιον θέρος.

Όχι πλέον θέρος κρίσεως, αλλά
ατελεύτητης και ανέσπερης φωτοχυσίας.

Εμείς απλώς φυσιολατρικά ή θεολογικά
λαμβάνουμε ακτίδες πρόγευσης και
ελπίδας μέσα από την μετοχή μας στο
θαύμα.

Το θαύμα της ζωής και της Ζωής.
*Δίδου ημίν Κύριε Ιησού, εκτυπώτερον
Σου μετασχείν εν τη ανεσπέρω της
βασιλείας Σου Ημέραν.*

Π. Π. Κρούσκος

Να ερευνάς τα πάντα με το νου, όμως να πράττεις όσα επιτρέπονται

Ξένος πώς είσαι, μάθε το καλά.
Γι' αυτό τίμα τους ξένους

Όταν στη γαλήνη ταξιδεύεις, τότε να θυμάσαι τη φουρτούνα

Πάντα να δέχεσαι ευχάριστα, όσα από το Θεό προέρχονται

Ραβδί να σε χτυπά του δίκαιου καλύτερα, παρά ο κακός να σε τιμά

Στις θύρες των σοφών να πηγαينوέρχεται, μακριά απ' τις θύρες των πλουσίων

Το μικρό, μικρό δεν είναι όταν σε κάτι μέγα οδηγεί

Ύβριν χαλίνωνε, μακριά απ' την έπαρση μέγας σοφός να γίνεις

Φυλάξου συ απ' το πέσιμο, σαν όμως άλλος πέσει, μη γελάς

Χάρισμα το να σε φθονούν, αίσχος και μέγα, να φθονείς εσύ

Ψυχή που στο Θεό προσφέρεται, είναι η καλύτερη θυσία

Ω, ποιος θα τα φυλάξει όλα αυτά; Αυτός και θα σωθεί!

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΥΠΟ
ΤΟΥ ΠΡΩΤ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
ΣΑΚΑΛΕΡΟΥ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΓΙΑ

ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΠΑΤΕΡΑ ΧΡΥΣΑΝΘΟ ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗ

Θλιβερό καθήκον με οδηγεί ενώπιον σας, σεβασμιώτατε γέροντα, σεβαστοί πατέρες και πενηθφόρε πιστέ του Κυρίου λαέ, για να εκφράσω τας συλλυπητηρίους ευχάς επί τω θλιβερώ ακούσματι του αιφνιδίου θανάτου του προσφιλοῦς αδελφού και συλλειτουργού, αοιδίμου πατρός Χρυσάνθου Καμπουράκη, εφημερίου Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους και του κοιμητηριακού Ναού Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Το αδελφικό χρέος της αποτίσεως της ύστατης τιμής στον μακαριστό ιερέα δυσχεραίνεται αυτή την ώρα από την έκφραση πηγαίων αισθημάτων, θλίψεως και οδύνης, κατ'ανθρωπον. Και τούτο διότι ο εκλιπών αδελφός υπήρξε ιδιαιτέρως αγαπητός και προσφιλής σε όλους μας.

Ο μακαριστός π. Χρυσάνθος υπηρέτησε επί 25 συνεχή έτη τον αμπελώνα του Κυρίου με ζήλο και ταπείνωση. Διακρινόταν για την απλότητα, την ευσέβεια, την εραγτικότητα και την αγάπη του προς την εκκλησία. Κύρια εφόδια της ιερατικής του διακονίας δεν ήταν η μεγάλη μόρφωση και τα πτυχία, αλλά η πλούσια καρδιά του. Με καρδιά πλημμυρισμένη από αγνά συναισθήματα και βιώματα χριστιανικά.

Όλοι εμείς πού τον γνωρίσαμε και εκτιμήσαμε ότι εκείνος προσέφερε με την καλή του ζωή, κλίνουμε το γόνυ στην σεπτή σορό του και δέομαστε με όλη μας την ψυχή προς τον Κύριον:
« Δέσποτα Χριστέ, ον μετέστησας εξ ημών, εν ταις των αγίων σου κατάταξον σκηναίς, το πνεύμα του σου δούλου Χρυσάνθου» και απευθύνουμε σε εκείνον τον ύστατο λόγο μας!

Πολυσέβαστε πατέρα μας Χρυσάνθε, Ήσουν φιλότιμος. Είχες πνεύμα νοικοκυρωσύνης. Τα ήθελες όλα καλά και ωραία. Και τους Ναούς σου και τα προαύλια τους, τα ξωκκλήσια της ενορίας σου... όλα θα διαλαλούν την νοικοκυρωσύνη σου.

Υπήρξες στενός συνεργάτης του
Επισκόπου μας , έγινες συγκυρηναίος
αδελφός στα καθημερινά προβλήματα και
διακονήματα της Μητροπόλεως μας.
Υπήρξες ακούραστος λειτουργός και φίλος
των αγίων,τους οποίους καθημερινά
τιμούσες λειτουργώντας. Όλους αυτούς
θα τους βρείς τώρα πρεσβευτές σου
μπροστά στο θρόνο του Θεού.
Τέλος, απaráμιλλη υπήρξε η αγάπη σου
για τα φυτά, τα λουλούδια, τα δέντρα .
Όπως ο κήπος του Μητροπολιτικού
Μεγάρου υπήρξε το δεύτερο σπίτι σου, ας
είναι τώρα και ο κήπος του Παραδείσου το
αιώνιο κατοικητήριο σου.

Άγιε Αρχάγγελε Μιχαήλ και άγιε
Χαράλαμπε, σας παραδίδουμε σήμερα τον
σεβαστό μας πατέρα και αδελφό
Χρυσάνθο. Ενώστε τις πρεσβείες σας για
την ανάπαυση της ψυχής του.

Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί,

Προσευχηθείτε για τον λαό της Ενορίας
αυτής πού σήμερα ορφάνεψε. Και συ
αδελφέ μας πολύκλαυστε και αλησμόνητε
πρέσβευε για όλους εμάς, στο υπερουράνιο
Θυσιαστήριο!

Με δάκρυα φιλούμε τα χέρια σου πού τόσα
χρόνια μας ευλογούσαν. Με συντριβή
φιλούμε τα πόδια σου τα ακούραστα
πόδια σου πού έτρεχαν παντού και
πάντοτε σε κάθε πρόσταγμα του ιερού
καθήκοντος σου. Με ευλάβεια φιλούμε το
τίμιο πετραχίλι σου , πού σκόρπισε τόσα
χρόνια την χάρη και την ευλογία του Θεού
στο ποίμνιο της Ενορίας σου.

Με δέος θα σηκώσουμε το πονεμένο σώμα
σου ως τον τάφο για να αντλήσουμε την
τελευταία ευλογία σου.

Σε αποχαιρετούμε και περιμένουμε να σε
συναντήσουμε και πάλι στην άνω
Ιερουσαλήμ, η οποία «ου χρείαν έχει του
ηλίου , ουδέ της σελήνης , ίνα φαίνωσιν
αυτήν, η γαρ δόξα του Θεού εφώτισεν
αυτήν και ο λύχνος αυτής το
Αρνίον»(Αποκ. 21-23).

Αναμένουμε την συνάντηση μαζί σου στο
Υπερουράνιο Θυσιαστήριο, όπου
ακαταπαύστως θα τελούμε την αναίμακτη
μυσταγωγία, όχι μέσα σε χειροποίητο,
αλλά σε αχειροποίητο Ναό, καθώς «ο γαρ
Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ, ναός αυτής
εστί και το Αρνίον»(Αποκ 21-22).

Ας είναι η μνήμη σου αιωνία. Η αγάπη μας
και η βαθύτατη ευγνωμοσύνη μας θα σε
συοδεύουν.

Η ψυχή σου ας εύρει καλόν Παράδεισο.
Αμήν.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΤΟ 1ο ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ

Με απόλυτη επιτυχία ολοκληρώθηκε το
17ο θεολογικό συνέδριο μεταπτυχιακών
φοιτητών του μεταπτυχιακού φοιτητικού
θεολογικού συνδέσμου του Παν/μίου
Αθηνών-Θεολογικής Σχολής-Τμήματος
Θεολογίας, που διοργανώθηκε στη Λέρο
3-5 Ιουλίου 2011, στο συνεδριακό κέντρο
της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, υπό την
αιγίδα του Σεβ.Μητροπολίτου Λέρου,
Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ.κ.Παΐσιου.
Το θέμα του συνεδρίου ήταν «Ο «Ξένος»
στη Θεολογία: Η πρόκληση της
ετερότητας», θέμα ιδιαίτερα επίκαιρο και
λόγω της μεγάλης μετακίνησης
πληθυσμών, αλλά και της
λαθρομετανάστευσης που συντελείται τα
τελευταία χρόνια στην Ελλάδα.
Στο συνέδριο παρέστησαν περί τα 100
άτομα, μεταξύ των οποίων 75
μεταπτυχιακοί φοιτητές από την Ελλάδα
και το εξωτερικό και πολλοί Καθηγηταί
Πανεπιστημίου.

Η έναρξη του συνεδρίου έγινε την Κυριακή

3 Ιουλίου στις 6 το απόγευμα, με τον αγιασμό που τέλεσε ο Σεβ.Μητροπολίτης μας.

Μετά τον αγιασμό ο Μητροπολίτης καλωσόρισε τον ελογιμώτατον κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών κ.Μάριο Μπέγζο, καθώς και τους κ.κ.καθηγητές Νικόλαο Ολυμπίου, Βασίλειο Γιαννόπουλο, Κων/νο Μανίκα, π. Αδαμάντιο Αυγουστήδη, τον πρόεδρο του μεταπτυχιακού θεολογικού συνδέσμου κ.Λεωνίδα Καρούζο και τα μέλη του συνδέσμου, καθώς και τους κ.κ.συνέδρους, μεταφέροντας τις ευχές και τις ευλογίες της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου και ετόνισε την χαρά του Παναγιωτάτου να συγκαλείται το 17ο θεολογικό συνέδριο στον χώρο του Οικουμενικού Πατριαρχείου και εις την έδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας.

Ο Μητροπολίτης, ανεφέρθη δι' ολίγον εις το θέμα του συνεδρίου «Ο «Ξένος» στη Θεολογία: Η πρόκληση της ετερότητας», και έκλεισε τον χαιρετισμόν του με το αγιογραφικό «Ξένους ξένιζε ίνα μη τω Θεώ ξένη γένη».

Μετά τον αγιασμό και τον χαιρετισμό του Μητροπολίτου, τον λόγο έλαβε ο Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μάριος Μπέγζος, ο οποίος χαιρέτισε τους μεταπτυχιακούς φοιτητάς, τους συνέδρους και ανεφέρθη στην σπουδαιότητα των συνεδρίων αυτών, που κατ' έτος επιτελούν οι μεταπτυχιακοί φοιτητές, και τους παρότρυνε να συνεχίσουν την σημαντική αυτή προσπάθεια.

Αναφερόμενος στο θέμα του συνεδρίου «Ο «Ξένος» στη Θεολογία:

Η πρόκληση της ετερότητας», έκανε την τοποθέτηση ότι, τόσο εις την Παλαιά Διαθήκη όσο και εις την Καινή Διαθήκη, το θέμα του συνεδρίου ανταποκρίνεται πλήρως στην σύγχρονη εποχή, όταν μάλιστα ο άνθρωπος έχει την αναφοράν του στον Θεό.

Στη συνέχεια έγιναν οι καθιερωμένοι χαιρετισμοί.

Μεταξύ άλλων εκπρόσωπος του Δήμου Λέρου μετέφερε τον χαιρετισμό του

Δημάρχου κ.Μιχ.Κόλλια.

Ο πρόεδρος του μεταπτυχιακού θεολογικού συνδέσμου κ.Λεωνίδας Καρούζος, αφού ευχαρίστησε τον

Μητροπολίτη για την φιλοξενία, κήρυξε την έναρξη και αμέσως ξεκίνησαν οι εργασίες του συνεδρίου.

Τέλος πραγματοποιήθηκε στρογγυλή τράπεζα με συντονιστή τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ.κ. Παΐσιο και τους κ.κ. Καθηγητές Βασίλειο Γιαννόπουλο, Ομότιμο Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών, Διονύσιο Δακουρά, Ομότιμο Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών και Μάριο Μπέγζο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών, οι οποίοι ανεφέρθησαν με σημαντικές τοποθετήσεις στο επίκαιρο θέμα του συνεδρίου.

Με την ολοκλήρωση των εργασιών της στρογγυλής τράπεζας, ο Μητροπολίτης κήρυξε την λήξη του Συνεδρίου. Εψάλη υπό των κ.κ. Συνέδρων το απολυτίκιο του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου, προστάτου του Συνδέσμου Μεταπτυχιακών Φοιτητών και η φήμη του Οικουμενικού Πατριάρχου.

Ο πρόεδρος του μεταπτυχιακού θεολογικού συνδέσμου κ. Λεωνίδας

Κάστρο και στο
εκκλησιαστικό μουσείο,
αφήνοντας τις
καλύτερες εντυπώσεις
από τις εγκαταστάσεις,
τα σπουδαία εκθέματα
και την μαγευτική θέα
του μοναδικού στο
Αιγαίο, Κάστρο της
Παναγίας μας.
Κατόπιν οι κ.κ.Συνεδροι
ξεναγήθηκαν στο
πολεμικό μουσείο της
Μερικιάς, γνωστό ως
«Τούνελ», με τα σπάνια

Καρούζος, αφού ευχαρίστησε για ακόμη
μία φορά τον Μητροπολίτη για την
φιλοξενία, που συνετέλεσε στην απόλυτη
επιτυχία του Συνεδρίου, απένειμε
αναμνηστικές πλακέτες.
Την επομένη, Τρίτη 5 Ιουλίου, προς τιμήν
των κ.κ.Συνέδρων, ο Μητροπολίτης ετέλεσε
Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην
Παναγία του Κάστρου.
Μετά το πέρας της Θ.Λειτουργίας ο
Μητροπολίτης με την βοήθεια του

εκθέματα από την πολεμική ιστορία της
Λέρου κατά τον Β'Π.Π.

Οι κ.κ. Συνεδροι αναχώρησαν από την Λέρο
το βράδυ της Τρίτης.

Επιμέλεια-Φωτογραφίες:
Γεώργιος Ι.Χρυσούλης,
Γραμματείς Ιεράς Μητροπόλεως

Αρχιερατικού Επιτρόπου πρωτ.Νικοδήμου
Φωκά, ξενάγησε τους κ.κ. Συνέδρους στο

ΔΩΡΕΕΣ-ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Το Ισίδωρειο Γηροκομείο ευχαριστεί τους κάτωθι συμπατριώτες μας οι οποίοι είτε με την προσφορά χρηματικού ποσού, είτε με την προσφορά αγαθών συνέβαλλαν στους σκοπούς του Ιδρύματος:

Κόλλιας Μιχ., Καρανικόλας Δημ., Χαρινού Τζίνα, Κασδοβασιλή Ξένη, Γρύλλης Παντ., Φασόλης Δημ., Γκίκα Αικ., Καστή Ελένη, Ουλκέρουλου Ειρ., Νικηταΐδου Καλ., Κουφογιάννη Μ., Χαρινός Μιχ., Ελένης Λουκάς, Εμμανουήλ Ειρ., Ανδρούτσου Γ., Καζηλιέρη Αικ., Κορώνη Βάσω, Καζηλιέρης Νικ., Ταχλιαμπούρη Μ., Γιαννακού Ελ., Νταλλαρής Αρης, Χρονοπούλου Σούλα, Ησυχος Σταυρος, Κονίνη Στ., Γιαμαίου Ειρ., Γρίμπιλου Νίκη, Οικονομου Ιωαν, Πτερνίτου Μαρία, Γαικαλή Αικ., Λίνδος Κων., Καμπόσου Νίκη, Συκαμιώτου Μ., Γρύλλης Θ., Χρυσούλης Γ., Χαρινός Μ., Ορφανός Βασ., Καρανικόλα Ευγ., Πέτρου Μ., Καλανδράνη Μ., Αγαπητου Κ. Βρατσάλη Αίγλη, Αναστασίου Δημ., Καζηλιέρης Γεωρ., Αννούση Ελ., Χατζηδάκη Κλειώ, Φιλιππίδη Νίτσα, Φασόλη Ειρ., Δεούσης Ιωαν, Σκοπελίτης Κων/νος, Γεδεδών Μαρκος, Γκαρτζούλου Καλ., Ντεληγιώργης Εμ., Καρανικόλα Καίτη, Καστανακη Ειρ., Ταχλιαμπούρη Στ. Αικ., Φρατζέσκος Ιάκωβος, Βασιλείου Ιουλία, Ρίπη Θεοδ., Ρηγα Άννα, Πανελλήνια Ένωση Λεριών Ένορία Αγ. Φανουρίου, Δημ. Σχολείο Λακκίου, Δημ. Σχολείο Αλιντων, Super Market «ΑΡΙΣΤΑ», Super Market «ΚΟΥΤΟΥΖΟΥ», Super Market «ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ», Ζαχαροπλαστείο «ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ», Ζαχαροπλαστείο «ΡΕΠΑΠΗ», Ιχθ/εια «ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ».

Για Φιλόπρωχο: Μικές Μάγκος 740, Ναΰδριο Αγίου Θεοδώρου Άργους 100, Ελένη Καλομοίρου 50, Φαρμακείο Βουτζουλίδης 100, Ι Ν Αγίας Τριάδος Ποθαίας 300.

Από Ιεροπραξίες Μητροπολίτου: 2.310.

Για Τράπεζα αγάπης: Ειρήνη Ελευθερίου 50, Αναστάσιος Κουντούρης 100, Νομική Τηλιακού 150, Σωτήρης Τρικοίλης 50, Αγγελική Νικολάκη 50, Ηλίας Μισσός 150 εις μνήμην Θέμελη Κουβάρη, Michael Worthy 100, Ομάδα Γυναικών Χώρας 100, Μαρία Κάννη 30, Θέμη Λαμπαδαρίου 40, Σταύρος Βεργής 150, Ειρήνη Εγγλέζου 50, Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης 100, Ναΰδριο Αγίων Πέτρου και Παύλου Ρεικιών 51, Κατερίνα Παναγοπούλου 1000, Ελένη Γονιού 150, Αικατερίνη Σπυροπούλου 50, Ξανθίπη Ατσά 50, Ιερός Κλήρος Μητροπόλεως Καλύμνου εις μνήμην π Χρυσάνθου Καμπουράκη 200, Μαρία Κάννη 30, Μαρία Μιχαήλου 50, Αναστασία Πλάτση 20.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Με την βοήθεια του Θεοῦ τῆν ἐπιστασία του μητροπολίτου μας καί τῆν συγκινητική προσφορά τῶν ἐθελοντριῶν γυναικῶν καί τῶν δωρητῶν συνεχίζεται γιά τέταρτη χρονιά τό ἔργο τῆς **Τράπεζας Ἀγάπης**, μέσα ἀπό τό ὅποιο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι ἀπό 120 ἀδελφοί μας πού ἔχουν ἀνάγκη.

779/002101-089440

**ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΑΓΑΠΗΣ**

Θερμή παράκληση νά ἐνημερώνεται ἡ Μητρόπολη γιά τῆν τυχόν κατάθεση στον Λογαριασμό γιά τῆν σχετική ἀπόδειξη.

